

Naše Farní Rodina

Nasza Rodzina Parafialna

FARNOST
KARVINÁ
KARVINÁ-DOLY

ročník XII. / číslo 113.

únor 2021

Co zde najdete

Mezidobí	s. 3
Jak to bude pro nás starší a pokročilé letos na Valentýna?	3
Ikona OTCOVSTVO	4
Stanovisko ČBK k očkování proti covid-19	5
PAPEŽOVINY	7
POCHOPIT CÍRKEV: Kobiety przy ołtarzu?	8
S KOLÁRKEM V KUCHYNI: Spaghetti aglio e olio	10
Úmysly mší svatých 01.02.-07.03.2021	12
CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE:	
Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných	14
Liturgický kalendář	14
Popelec v koronavirové době	15
Postní neděle	15

úvodník

Milí Farníci, Farnice a Farničata :)

Máme za sebou první měsíc roku 2021 a zhruba polovinu první „etapy“ letošního mezidobí. Je to zvláštní doba. Zdá se, že se nic neděje (letos je to ještě posílené situací kolem Covidu) a že není o čem psát. Stromečky už opadávají, koledy doznívají i v kostele, na mších může být jen 30 lidí, většina lidí je doma... A přece! Každou neděli sleduje několik stovek lidí online přenos bohoslužby z našeho kostela, nejmladší školní děti se setkávají (fyzicky nebo online) na hodinách náboženství, během dne se v kostele vystřídá několik lidí, kteří se přijdou aspoň na chvíli pomodlit, každý čtvrtek je celodenní výstav NSO... Naše farnost žije! Trochu jinak, více v internetovém prostoru, poměrně okleštěně, ale žije. Bohu díky za to! Řekla bych, že dokud v nás bude touha po setkávání s Bohem i s ostatními farníky, bude to dobré.

Za dva týdny vstoupíme Popeleční středu do postního období. Je to zvláštní doba, kdy nás církev znova vybízí ke každodenní práci na sobě. Můžeme se cvičit v malíčkostech. Spousta lidí si na dobu postní dává nějaké předsevzetí typu: „nebudu pít kávu“, „nebudu jíst sladké“, „nebudu se tolik dívat na televizi“. Co takhle to zkoušit trochu jinak? „Místo ustavičného koukání na televizi si budu 15 minut číst z Písma nebo se budu věnovat rodině“, „zkuším pomoci sousedovi/sousedce“, „přečtu si něco z duchovní literatury“, „každý den si přečtu a krátce se zamyslím nad čtením z toho dne“... Čím se tato předsevzetí liší? Nejsou namířena pouze na mou osobu, nejsou to jen zákazy, netýkají se pouze světských věcí. V postní době by nemělo jít o to něco si dokázat, udělat ze sebe hrdinu. Spíše by mělo jít o prohloubení nebo znovunalezení mého konkrétního vztahu s Bohem a skrze to potom vztahu s lidmi kolem mne. Bude-li můj vztah s Bohem správně fungovat, budu-li Mu každý den naslouchat, pak bude v mém životě fungovat všechno. Je-li Bůh na prvním místě, všechno je na správném místě.

Dobре se to říká/píše, uskutečňování bývá mnohdy náročnější, ale není nemožné! Přeji vám i sobě, abychom se každým dnem přibližovali k Bohu. A začít můžeme hned, nemusíme čekat až na 17. února ;-)

Terka

Naše farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejně. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč**.

Texty článků prochází kontrolou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455, e-mail: tondruszova@doo.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Andrzej Szyja, Anna Švecová, Anna Strzelcová, Jana Lokajová, Kamila Fašungová, Markéta Bogoczová, P. Przemysław A. Traczyk

Příští číslo vyde: neděle **28.02.2021**

Uzávěrka: pátek **19.02.2021**

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Je pondělní ráno a já si jako obvykle pročítám novinky na internetu. Kromě všude přítomného dění ohledně koronaviru, na mě vykoukl titulek článku: „Pozor, dnes je nejdepresivnější den v roce!“ Pondělky nejsou oblíbené, to souhlasím, ale proč je toto pondělí zrovna tak depresivní?

Cestou do práce ten den krásně svítilo slunce, mráz zdravě štípal do tváře, čerstvě napadaný sníh přikryl šedé ulice našeho města a pod nohami křupal jako na horách. To zas někomu nevyšel článek o depresivním dni, škodolibě jsem se pousmála.

Večer mi internet opět podsunul onen článek. Dala jsem mu šanci, rozklikla si ho a zjistila, že třetí lednové pondělí je označováno za nejdepresivnější den v roce. Původně za vším stála reklama na zvýšení prodeje zájezdů k moři, a pak již tato nálepka tomuto pondělku zůstala. Autor článku se rozepsal

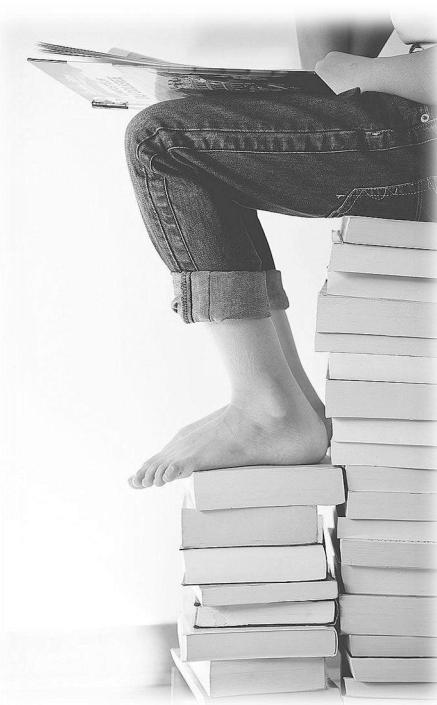
Mezidobí

i o tom, že Vánoce jsou za námi, do jara je ještě daleko, a proto se lidé mohou dostat do depresí.

Co když na tom něco bude? Vánoční stromeček jsem už taky odstrojila a výzdoba v bytě hlásí, že je pouze všední *mezidobí*. Tak ráda bych začala strojit byt do jarní výzdoby, ale copak můžu, když je všude vládnoucí zima?

Ano, ještě je zima a s ní i ten správný čas vychutnat si dárky, které jsme dostali k Vánocům. Knížky, vlna na pletení rukavic, domácí pečený čaj, hůlky na turistiku... To vše se právě hodí.

Když se na to dívám takhle, tak takové *mezidobí* může být docela osvobožující. Najednou je do jara ještě báječně daleko a já mám moře času přečíst si v klidu všechny knížky, které jsem k Vánocům dostala,

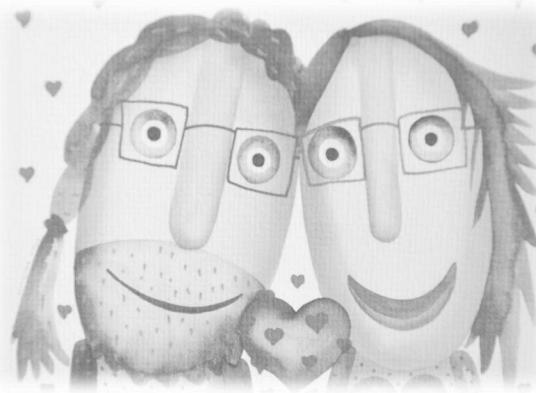
podívat se na dobrý film, začít s otužováním, uvařit si skvělý čaj a článek o depresivním dni? Ten je ten tam.

Krásné mezidobí...

Anna St.

Jak to bude pro nás starší a pokročilé letos na Valentýna?

Na to si pěkně počkám. Jo holka, není ti dvacet. Vyrůstala jsi v době, kdy v kalendáři 14. února měla svátek Valentýna. Osobně jsi žádnou neznala, snad jen jednu, známou sovětskou kosmonautku Těreškovovou. A jelikož díky tehdejším soudruhům se nám rusismus hodně vryl pod kůži, tak je jasné, že nějaký amerikanismus ho přece nenahradí. I když jde přece o křesťanský svátek, ne?

Pak je tady druhá věc. Třicet let manželství. Je to přece svátek zamilovaných. Může být člověk i po těch letech zamilovaný? Dle mého soudu, ano. Stále se můžeme zamilovat do něčeho nového. Do zralosti, prvních šedin, do radosti, že partnerka konečně vychytá tu správnou chuť maminčiny svíčkové, do pocitu, že už jsme si na sebe tak pěkně zvykli.

Milí pánové, je mi jasné, že už tak je pro vás těžké si zapamatovat datum narození vaší ženy, natož datum jejího svátku, ale to dozajista ještě zvládáte. S vánočním dárkem pro vaši milou vám vy pomůžou děti. Ale díky nástěnkám z vašich školních let víte, že nesmíte své ženě zapomenout donést karafiát na Mezinárodní Den Žen. Bohudík už nerecitujete básně typu „Miluješ práci,

miluješ nás, i přes málo času, máš čas na nás....“ a nevracíte se druhý den po bujaré oslavě tohoto svátku nad ránem, ve značně podroušeném stavu. Díky moc za tuto vaši oslavu ženství, i ta potěší.

No ale co ten Valentýn? Nejde o to, že se chceme najednou přidat do davu oslavenců a být obdarovány růžovými plyšáky a polštářky ve tvaru srdce. Co tedy chceme? Stačí trošku zabrouzdat ve vaší znalosti ženského myšlení. Chceme aspoň jeden den prožít ve snu, třeba jak o svatebním dni před třiceti lety. Myslet si, že opravdu je vše růžové, že lásku trvá navěky a že zítra už nás ani ty vaše pohozené ponožky nerohází. Nebo si to nemyslet, ale být si tím jisté.

Kamila F.

P.S. : Preferuji květiny v květináči, ne řezané.

Ikona OTCOVSTVO

Dnes si predstavíme ikonu, ktorá má nádherné posolstvo. Priznám sa, doteraz som ju nepoznala, no ked' som sa s ňou „oznámila“, veľmi ma oslovia. A teším sa, že Vám o nej môžem napísat'. Verím, že osloví aj Vás :)

Ikona

Ikona Otcovstvo, lat. Paternitas, alebo aj novozákonná Trojica pochádza z Ruska zo 17. storočia. Predobrazom ikony je Najsvätejšia Trojica vo svojom tajomstve. Nie je zobrazením Svätej Trojice, ale jej vnútorného života, vztahu Milujúceho, Milovaného a Láske. Je to ikona vztahu Boha Otca, Syna a Ducha Svätého.

Posolstvo ikony

Prvá a najzrejmejšia vec, ktorá preniká z ikony je žehnajúci Otec sediaci na masívnom tróne na dvoch poduškách červenej a modrej farby, symbolov božskej a ludskej podstaty. Zlatý osemcípový nimbus znamená večnosť. Jeho tvár je plná energie. Po stranach zlava doprava je nápis „Pán zástupov“. V lone Otca sedí Syn so zvitkom Písma v ľavej ruke, ako „Vtelené Slovo“. Pravou rukou spolu s Otcom žehná stvorenstvu. Štola na pravom pleci Boha Otca a Boha Syna podčiarkuje žehnanie v kňazskej moci. Syn je zobrazený ako Emanuel, Spasiteľ, v modrom kruhu, čo naznačuje Jeho výkupiteľské poslanie príšť na svet a spasit' človeka. Nad obomi plecami sú iniciály Jeho mena IC XC. Jeho spodný odev je červený a vrchné rúcho zlaté, čo sú farby vyjadrujúce Jeho božstvo. Nad hlavou Syna je biela holubica v červenom kruhu, ktorý sa dotýka Obidvoch, a tak vizuálne ukazuje na jednotu troch Osôb v jednom Bohu. Žiarivo sa skvejúce biele rúcho Otca symbolizuje duchovnosť tak isto, ako operadlo trónu a podnožka. Trón Otca je prežiarený Jeho svetlom, čo je vpísané do kresby dreva v pravidelne sa opakujúcich kotúčoch sve-

telných lúčov. Postoj Otca naznačuje gesto vykročenia k človeku. On prvý prichádza a prvý s nami nadvázuje vztah. Dva polkruhovité výrezы na tróne pripomínajú dve kamenné dosky Božích prikázaní. Vedľa Otca je ešte voľné miesto, o ktorom Syn povedal „v dome môjho Otca je mnoho príbytkov“. Ikona komunikuje otcovskú nežnosť a materinskú starostlivosť, bezpečie a istotu. Vtahuje do Bozej harmonie a pokoja. Tajomstvo Najsvätejšej Trojice je ústredným tajomstvom kresťanskej viery a kresťanského života. Je to tajomstvo Boha, aký je sám v sebe.

Láska Otca

Niekedy nás ikony môžu osloviť viac, inokedy menej. Mňa sa posolstvo tejto ikony veľmi dotklo...Otec, ktorý k nám ide prvý, žehnajúci, milujúci, vždy je vedľa neho miesto pre nás ako aj krásne vyjadrenie jednoty Svätej Trojice. Žehnám Vám dny plné radosti z prežívania Otcovej lásky :)

Anička Šv.

Informácie týkajúce sa ikony a obrázok ikony prevzaté zo stránky:
<https://ikony.hour.sk/sk/galeria/ikona-otcovstvo-19.html>
<https://ikony.hour.sk/>

Stanovisko České biskupské konference k očkování proti covid-19

Česká biskupská konference (ČBK) vydává toto stanovisko v situaci pandemie nemoci covid-19, kdy se objevuje velké množství protichůdných tvrzení o očkování, z nichž některá jsou nepravdivá, překroucená nebo jsou součástí různých konspiračních teorií.

Vědci celého světa se v tomto roce spojili v nevídáném úsilí, aby vyvinuli pokud možno účinnou a bezpečnou vakcínu proti nemoci covid-19. Současně se však šíří pochybnosti o etice vývoje a výroby některých očkovacích látek, které jsou (domněle či skutečně) spojeny s použitím tkání pocházejících z potrácených lidských plodů.

Toto znepokojení je oprávněné: „Lidský život je posvátný a nedotknutelný v kterémkoliv okamžiku své existence, tedy i v těch počátečních momentech, které předcházejí jeho narození,“ napsal svatý Jan Pavel II. v encyklice *Evangelium vitae*.¹ Křesťanská tradice proto vždy odsuzovala (a stále odsuzuje) umělý potrat jako velké mravní zlo.² Z tohoto důvodu také považuje využití buněk získaných při umělém potratu k lékařským účelům za nepřípustné.³

Očkovací látky proti covid-19 (i ostatním nemocem) lze vyrobit a testovat, aniž bychom nutně potřebovali materiál pocházející z lidských plodů. Na nich se na různých místech na světě usilovně pracuje. Současně ale bohužel platí, že většina vakcín, která bude u nás pravděpodobně během několika následujících měsíců dostupná, byla vyvinuta s pomocí eticky problematického materiálu.⁴

V Evropské unii se aktuálně (na konci prosince 2020) uvažuje o nasazení celkem sedmi vakcín proti covid-19.⁵

Některé výzkumné týmy a farmaceutické společnosti při vývoji vak-

cíny vůbec nepoužily buněčné kultury pocházející z potrácených lidských plodů (CureVac), jiné je naopak při vývoji a/nebo výrobě očkovacích látek uplatnily (AstraZeneca, Janssen Pharmaceutica NV). V ostatních případech se na těchto buňkách jen testovala účinnost výsledné vakcíny a její způsob vývoje a výroby byl jinak morálně nezávadný (BioNTech-Pfizer, Moderna, NovaVax).⁶

Ne všechny vakcíny proti covid-19 jsou si tedy (z etického hlediska) rovny.

V této souvislosti je třeba připomenout zásadní vyjádření Papežské akademie pro život z let 2005 a 2017 a Kongregace pro nauku víry z roku 2008.⁷ Tyto dokumenty jasně rozlišují mezi morální zodpovědností vědců a producentů léčiv, kteří používají morálně problematický biologický materiál, a morální zodpovědností příjemců konkrétních vakcín. Pokud není k dispozici jiná vakcína a pokud existuje nebezpečí závažného ohrožení zdraví, je morálně přípustné dát se očkovat nebo očkovat jiné, a to i vakcínou vyvinutou s použitím buněk získaných morálně problematickým způsobem.⁸ Ke stejnemu závěru dochází i nejnovější dokument Kongregace pro nauku víry z 21. prosince 2020, který dále upřesňuje, že se to týká i situace „v zemích, kde lékařům a pacientům nejsou eticky bezproblémové vakcíny k di-

spozici, nebo kde je jejich distribuce obtížnější kvůli speciálním podmínkám skladování a přepravy, nebo když jsou ve stejné zemi distribuovány různé typy vakcín, ale zdravotnické orgány neumožňují občanům vybrat si vakcínu k očkování“.⁹

Aby se předešlo veřejnému pohoršení, musí být jasné, že příjemce takové vakcíny nijak neschvaluje způsob, jak byla vyrobena, a podle svých možností též usiluje o to, aby byla v budoucnu dostupná morálně přijatelná alternativa.¹⁰

Každý člověk má povinnost pečovat o své zdraví, protože představuje vzácný Boží dar, jak o tom píše i *Katechismus katolické církve* v článku 2288. Prevence infekčních onemocnění je důležitou součástí ochrany života a zdraví, kdy nejde jen o nás, ale také o druhé lidi a o společné dobro.¹¹

Co se týče obav o zdravotní bezpečnost vakcín, které pociťuje nemálo věřících rodičů, lékařů a jiných osob, je možné říci toto:¹² Je jistě oprávněné žádat zodpovědné instituce a osoby o objasnění často kladených otázek, principů fungování vakcín i mechanismů kontroly jejich zdravotní neškodnosti. Současně je však třeba k alarmujícím zprávám na sociálních sítích a v jiných médiích přistupovat skritickým úsudkem a ověřovat je u více nezávislých odborníků.¹³

Úkolem České biskupské konference není suplovat činnost vlády či Ministerstva zdravotnictví v této oblasti. Je však na místě rozptýlit největší obavy řady věřících a vnést do problematiky určité světlo.

Proto chceme zopakovat: *nechat se očkovat je morálně přípustné*. Vakcinační je třeba zvažovat nejen s ohledem na zdraví vlastní, ale i druhých lidí a na společné dobro. Při svém rozhodování tedy nemysleme jen na sebe, ale zvláště na nejzranitelnější spoluobčany, pro něž nakazit se nemocí covid-19 znamená být ohrožen nejen na zdraví, ale též na životě.

Na druhou stranu nelze nikoho diskriminovat kvůli rozhodnutí nenechat se očkovat. „Očkování obvykle není morální povinnost, a proto musí být dobrovolné.“¹⁴ V takovém případě však člověk musí *zodpovědným způsobem* udělat vše potřebné pro to, aby případně nenačil druhé, zvláště ty, kteří ze zdravotních a jiných důvodů nemohou být očkováni.¹⁵

Poznámky:

¹ *Evangelium vitae*, 61.

² Srov. tamtéž.

³ Kongregace pro nauku víry, Instrukce *Dignitas personae*, 34-35.

⁴ Při jejich vývoji či testování se používají tzv. fetální buněčné linie označované HEK 293 a PER.C6. Ty vznikly odebráním buněk z těla dvou plodů uměle potracených v roce 1972 a 1985. Tyto buňky se mohou množit donekonečna a slouží dodnes pro řadu vědeckých a lékařských účelů. Výroba očkovacích látek proti covid-19 tak nebyla spojena s provedením nových potratů. Vakcíny samotné také neobsahují žádné buňky plodu.

⁵ Od společností: AstraZeneca, BioNTech-Pfizer, CureVac, Janssen Pharmaceutica NV, Moderna, NovaVax a Sanofi-GSK (vývoj této poslední vakcíny provázejí problémy a její zavedení se opozdí) (https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_20_2305).

⁶ Pro přehled viz <https://lozierinstitute.org/update-covid-19-vaccine-candidates-and-abortion-derived-cell-lines/> (stav k 14. 12. 2020). U preparátu Sanofi-GSK potřebné informace zatím chybí.

⁷ PAPEŽSKÁ AKADEMIE PRO ŽIVOT, *Morální úvahy ohledně vakcín připravených z buněk získaných z potracených lidských plodů* (5. 6. 2005) a *Komentář k používání vakcín* (31. 7. 2017); KONGREGACE PRO NAUKU VÍRY, Instrukce *Dignitas personae* (8. 9. 2008), 35. Český překlad těchto dokumentů je v Příloze.

⁸ To samé platí například i pro vakcínu proti zarděnkám, kde neexistuje morálně bezproblémová náhrada.

⁹ KONGREGACE PRO NAUKU VÍRY, *Vysvětlující poznámka ohledně morálnosti používání některých vakcín proti covid-19* (21. 12. 2020), 2. Český překlad dokumentu je v Příloze.

¹⁰ Srov. tamtéž, 3 a 4.

¹¹ Srov. tamtéž, 5.

¹² Výše zmínovaný dokument správně poznamenává, že hodnocení bezpečnosti a účinnosti vakcín je „eticky relevantní a nezbytné“, ale že „je odpovědností vědců v biomedicíně a lékových agentur“ (tamtéž, úvodní část).

¹³ Příkladem takové nepravdivé informace je domněnka, že vakcina proti covid-19 může u žen způsobovat neplodnost.

¹⁴ Srov. tamtéž, 5.

¹⁵ Srov. tamtéž.

¹⁶ *Humanae vitae*, 7.

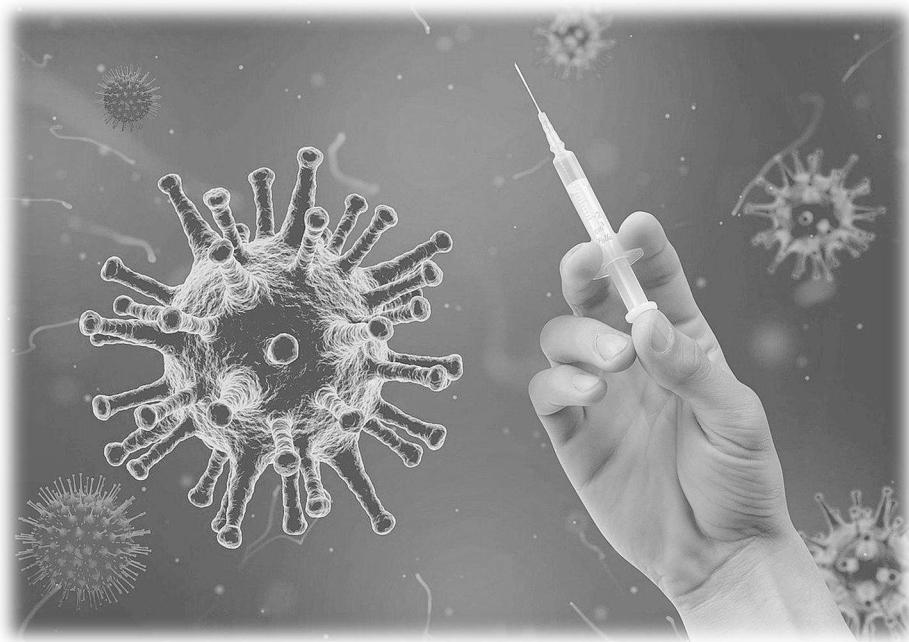
Svatý Pavel VI. při jedné příležitosti připomněl, že o žádné otázce týkající se člověka „nelze uvažovat jen v částečných perspektivách ať biologických [či] psychologických. [...] Je nezbytné brát v úvahu celého člověka a celé poslání, k němuž je povolán, tedy [...] též hlediska nadpřirozená a věčná“¹⁶.

My křesťané máme být pro celou společnost *svědky naděje v moc Kristova vzkříšení*. Zdraví i lidský život je jistě velkou hodnotou – ale tou nejvyšší je vykoupení a věčná spása člověka. Proto nezapomínejme na útěchu a poslu plynoucí

z Eucharistie, milost svátosti smíření a pomazání nemocných a hojné Boží dary, které si můžeme vyprosit na přímluvu svatého Josefa během tohoto mimořádného roku. Bud'me připraveni kterýkoli den potkat tvář v tvář toho, který je Cesta, Pravda a Život – a především největší láska našeho srdce.

Olomouc, 22. prosince 2020

Mons. Antonín Basler,
biskup zodpovědný v ČBK
za oblast bioetiky

Papežoviny

František a očkování proti Covidu-19

Papež František i emeritní papež Benedikt XVI. byli očkováni proti koronaviru. Již dříve se Svatý otec vyjádřil o očkování jako o etické volbě. Doporučuje všem, aby k němu přistoupili rovněž z úcty k životu a zdraví ostatních. Oba papežové byli očkováni první dávkou vakcíny Pfizer/BioNTech v polovině ledna.

Očkování proti novému typu koronaviru dostala také skupina 25 bezdomovců. Jedná se o muže a ženy starší šedesáti let, kteří žijí v okolí Svatopetrského náměstí za trvalé péče Apoštolské dobročinné pokladny. Další skupiny postupně následují. Na očkování marginalizovaných lidí, kteří pobývají v okolí Vatikánu, osobně naléhal papež František, který jim už před Vánoci věnoval 4000 covidových testů. Ty Svatému stolci darovala slovenská prezidentka při své nedávné návštěvě, jak příše Radio Vaticana.

Uznání heroických ctností objevitele příčiny Downova syndromu

Papež František uznal ctnosti francouzského genetika a obránce života profesora Jérôma Lejeuna, objevitele příčiny Downova syndromu. Pokud bude uznán zázrak na jeho přímluvu, může být tento muž započten mezi blahoslawené. Lejeune byl osobním přítelem papeže Jana Pavla II., s nímž spolupracoval na založení Papežské akademie pro život. Stal se jejím prvním předsedou. Zemřel v roce 1994.

Další lodě do papežské „plovoucí nemocnice“

V amazonském regionu od roku 2019 působí nemocniční loď, která nese jméno papeže Františka. Od letošního roku ji podpoří další dvě plavidla, která budou poskytovat zdravotní péči. „Nemocniční loď «Papež František» od loňského roku umožnila 80 tisíc lékařských zákroků, což odpovídá provozu středně velké nemocnice. Zjistili jsme ale, že její kapacity jsou omezené a že musíme učinit další krok.“ řekl Vatikánskému rozhlasu biskup diecéze Óbidos, Johannes Bahlmann. Nové lodě se budou jmenovat Jan Pavel II. a Jan XXIII. „Také tuto nemocniční loď církve získala díky partnerství se státní prokuraturou, která na nákup lodí uvolnila finance z pokuty za ekologické škody,“ vysvětlil biskup. Finanční zdroje pocházejí z penále, které musely zaplatit firmy BASF a Shell v procesu za ekologické zločiny ve státě São Paulo. Vysouzených zhruba šest milionů euro určily brazilské soudy na sociální projekty, v tomto případě zdravotní péči o amazonské obyvatelstvo.

Provoz nemocničních lodí svěřil papež František brazilským františkánům. Vzhledem k místní infrastruktúre právě vodní cesty zajišťují dostupnost péče co největšímu množství místních obyvatel.

Reakce na dění v USA

Papež Františka překvapil útok části americké společnosti na Kapitol. „Udivilo mne to, protože toto je národ velmi disciplinovaný v demokracii,“ řekl papež pro italskou televizi a dodal: „i v nejdozrálejších společnostech je vždycky něco, co nefunguje, najdeme v nich lidi, kteří se vydávají cestou proti komunitě, proti demokracii, proti společnému dobru.“

Stejně jako ostatní státníci celého světa, gratuloval papež František nově inaugurovanému prezidentovi USA Josephu R. Bidenovi. V telegramu mimo ujištění o modlitbě za 46. prezidenta USA i za americký národ papež příše: „V době, kdy vážné krize, s nimiž se naše lidská rodina potýká, vybízejí k prozíravým a společným reakcím, se modlím, aby vaše rozhodnutí byla vedena úsilím o budování společnosti vyznačující se autentickou spravedlností a svobodou, jakož i neochvějnou úctou k právům a důstojnosti každé lidské bytosti, zejména slabých, zranitelných a těch, kdo nemají hlas. Prosím rovněž Boha, zdroj veškeré moudrosti a pravdy, aby vedl vaše úsilí o posílení porozumění, smíření a míru ve Spojených státech a mezi národy na celém světě, směřujících k podpoře všeobecného společného dobra. V tomto duchu rád vyprošuji hojnou požehnání vám a vaší rodině a milovanému americkému lidu.“

Jana Lokajová

Kobiety przy ołtarzu?

Pewnego styczniowego wieczoru, jedząc kolację i oglądając główne wydanie czeskich wiadomości, gruchnęliśmy śmiechem i o mały figiel akurat połykany kęs nie uwiązł nam w gardle. Prawdę jest, że była to pewna zmiana wśród monotonii codziennej dawki informacji o covidzie i o śniegu, ale jednocześnie potwierdziła fakt, że czescy dzien-nikarze, mówiąc o rzeczach kościelnych, trochę, a może nawet trochę bardziej niż trochę, nie wiedzą, o czym mówią. Chodziło o informację, że papież Franciszek wyraził zgodę, aby były ministrantki. Oczywiście jest to bzdura, ponieważ chodzi o rzecz dużo poważniejszą i głębszą, pewne domknięcie reformy zainicjowanej przez Vaticanum II a poza tym ministrantki w Kościele już dawno mamy, nawet u nas, kiedy panie kościelne wchodzą w rolę ministrantów, kiedy zabraknie tych oryginalnych. Swoją drogą wielkie podziękowania należą się panu i paniom kościelnym, że to robią; w tym jednak przypadku nie chodzi o ministrantki.

Sam osobiście nic nie mam przeciwko posłudze ministrantek, ale jednocześnie zaobserwowałem, że w parafiach, gdzie się ministrantki pojawiły, nagle gdzieś się zgubili chłopcy – ministranci. Zrozumiała rzecz, dziewczyny w tym wieku są bardziej aktywne, chłopcom się, w większości, nic nie chce, więc

jeśli dziewczyny przejmą ich zadania, to według nich tylko dobrze... Chyba jednak nie do końca a to z tego prostego powodu, że chłopcy w tym wieku (i późniejszym też) są bardziej zadaniowi i jeśli nie ma konkretnej roboty do wykonania, jeśli nie ma konkretnego zadania, to „po co bym tam szedł?”. Dlatego, moim zdaniem, warto zostawić, jeśli jest taka możliwość, tę przestrzeń w kościele dla chłopaków, niech też mają to swoje.

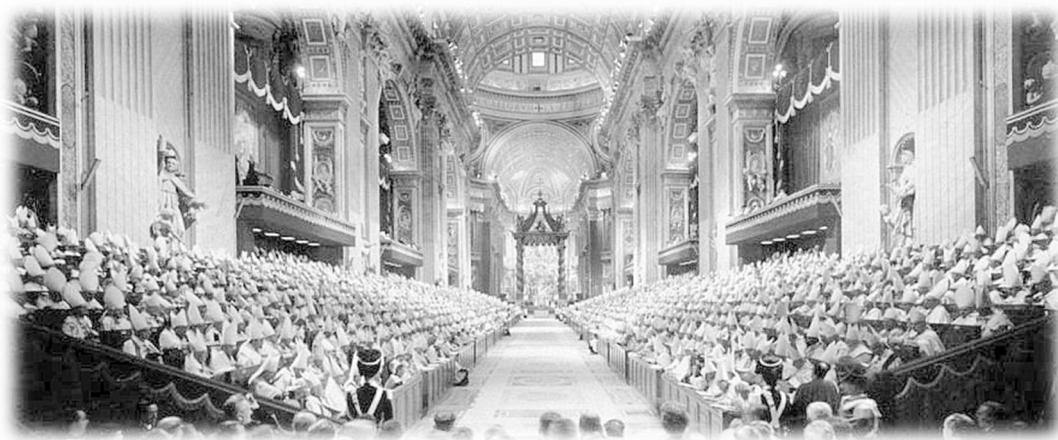
O co więc chodzi z tym co zrobił papież? Dostałem parę pytań o co w tym chodzi i jak to rozumieć. Ich autorom dziękuję, ponieważ staliście się inspiracją, aby ten tekst powstał. Zawsze warto się odzywać, zawsze warto pytać i pamiętajmy, że nie ma głupich pytań, czasem się tylko zdarzają głupie odpowiedzi.

Swoją decyzję upubliczniona w Niedzielę Chrztu Pańskiego, czyli 10 stycznia 2021 papież Franciszek domknął jeden rozdział reform liturgicznych, które rozpoczął Sobór Watykański II, definiując na nowo liturgię Mszy św. jako współdziałanie kapłana i zgromadzonego ludu Bożego. Do tego czasu liturgia

mszalna była w Kościele rozumiana jako działanie kapłana (prezbitera albo biskupa) a lud Boży był jej pasywnym „oglądaczem” czy nawet bardziej „słuchaczem”, choć ze względu na to, że była sprawowana w języku już niezrozumiałym, ludzie zgromadzeni w kościele nawet nie rozumieli tego, co kapłan przy ołtarzu mówi a ministranci przy ołtarzu wyrzucali z siebie, podczas jej trwania, mnóstwo dziwnych słów, których znaczenia także nie rozumieli. Jasne, było misterium, ale poza tym nic, bo ani obrazu, ani dźwięku, więc pozostał zrozumiałą różaniec odmawiany podczas Mszy św. i kilka pieśni odśpiewanych w języku zrozumiałym.

Reforma soborowa położyła nacisk na to, aby liturgia była zrozumiała, ponieważ to jest

warunek konieczny do tego, aby obecny na niej człowiek mógł w niej rzeczywiście brać udział a co więcej, wspólnie z kapłanem ją tworzyć a o to właśnie chodziło w całej tej reformie liturgii. Podczas Mszy św. stajemy przed Bogiem my wszyscy jako wspólnota Kościoła. Kapłan zgromadzeniu przewodniczy, ale jednocześnie jest częścią ludu Bożego a nie samodzielną jednostką. Sobór zdefiniował liturgię jako współdziałanie kapłana i ludu, jak również zmienił rozumienie funkcji kapłana, który już nie ma być przedstawicielem Boga przed ludem, ale przedstawicielem ludu przed Bogiem, oczywiście z zachowaniem tego, że i kapłan jest jednym ze sposobów obecności Chrystusa w liturgii, na równi z Jego obecnością w proklamowanym Bożym Słowie, w postaciach Eucharystycznych i w zgromadzeniu ludu, jak również z zachowaniem zasad, że kapłan w liturgii działa w osobie Chrystusa. O tym warto poczytać w dokumentach soborowych.

Ta zmiana rozumienia pozycji kapłana oraz zdefiniowanie liturgii jako współdziałania całego zgromadzonego ludu spowodowała decyzję papieża Pawła VI o likwidacji niższych święceń, które były jakąś formą stopni w przygotowywaniu seminarzystów do przyjęcia sakramentu święceń. Stało się to w 1972 roku, kiedy z rzeczywistości kościelnej zostały usunięte niższe święcenia w stopniu ostiariusza, lektora, egzorcysty i akolity. Pozycja ostiariusza i egzorcysty były zlikwidowane zupełnie, natomiast lektorat i akolitat były na nowo zdefiniowane jako posługi i definitywnie oderwane od sakramentu święceń. Nota bene właśnie z tych „nizszych święceń” zrodził się zwyczaj mówienia do seminarzystów per „ksiądz”, choć z kapłaństwem nie mają jeszcze nic wspólnego, dopiero się do niego przygotowują i do czasu, kiedy biskup położy na nich ręce są zupełnie i absolutnie osobami świeckimi, bez żadnych zobowiązań, rozeznającymi swoje powołanie i mogącymi podjąć jakąkolwiek decyzję, bez żadnych konsek-

wencji wynikających z tego, że wstąpili do seminarium duchownego.

Warto pamiętać, że seminarzysta to nie jest żaden ksiądz, ale normalny, zwykły student teologii, który być może kiedyś przyjmie sakrament

święceń. Przed

Vaticanum II

było to trochę inaczej, ponieważ były tam te niższe święcenia, od roku 1972 żadnych niższych święceń nie ma.

Jeżeli św. Paweł VI oddzielił te posługi od sakramentu święceń a św. Jan Paweł II potwierdził to oddziennie w nowym Prawie Kanonicznym wydanym w 1983 r., dopuszczając w kanonie 230, aby te posługi przyjmowali mężczyźni nie przygotowujący się do przyjęcia święceń, czyli włożył te posługi do kręgu tych, które mogą być na stałe powierzone osobom świeckim, to naturalną konsekwencją jest decyzja papieża Franciszka z roku 2021, którą dopuszcza także kobiety do pełnienia tychże posług. Bo i dlaczego nie? W czym jest kobieta gorsza od mężczyzn, żeby nie mogła? Nie narusza to żadnym sposobem biblijnej zasady, że sakrament święceń może przyjąć tylko mężczyzna, ponieważ podczas Ostatniej Wieczerzy słowa „to czyńcie na moją pamiątkę” usłyszeli tylko Apostołowie – mężczyźni, nie było tam ani Matki Bożej, ani szczególnie umiadowanej św. Marii Magdaleny. Tegoroczna decyzja papieża Franciszka domyka proces soborowej reformy rozumienia liturgii jako współdziałania świeckich i kapłana i jednoznacznie mówi, że jeśli jesteś w tej samej pozycji sakralnej, masz we wspólnocie w Kościele te same prawa i obowiązki, niezależnie od płci, bo i czemu by nie? Przeciwne zdanie nie znajduje żadnego logicznego ani rozumnego uzasadnienia. Dziwić tylko może, że wprowadze-

nia zamysłu Soboru Watykańskiego II i św. Pawła VI do praktyki Kościoła trwało nam prawie 50 lat... No cóż *Ecclesia æterna & sempiterna est*, czyli Kościół jest wieczny i trwający na zawsze, także czasu mamy dość i nie ma powodu się spieszyć – czasem niestety.

Lektorat i akolitat są posługami i o to tutaj właśnie chodzi. Te pozostałe były niższe święcenia ostiariusza i egzorcysty były definitywnie zlikwidowane i nie ma sensu poświęcać im uwagi. Natomiast posługa lektora i akolity, dziś już mężczyzny i kobiety, znalazły swoje miejsce w dzisiejszym Kościele i warto się z nimi oswoić. Przyzwyczailiśmy się już do tego, że czytania mszalne czytają kobiety i generalnie nie mamy z tym problemu. W wielu parafiach są kobiety podające Komunię św. Sam tego doświadczyłem w mojej poprzedniej parafii i jak powiedziałem, nie mam nic przeciwko temu. Jednak w każdym z tych przypadków chodzi o czytających czytania mszalne „z łapanki” albo z przypadku oraz o nadzwyczajnych szafarzy Eucharystii, to nie jest lektorat i akolitat w rozumieniu Prawa Kanonicznego. Obydwie posługi mają być powierzane przez biskupa osobom, które mają za sobą porządne przygotowanie, a posługa ta ma charakter stały. Ich zadaniem jest troska o dwie integralne części Mszy św. – w przypadku lektora troska o Liturgię Słowa a w przypadku akolity troska o Liturgię Eucharystyczną i zabezpieczanie wszystkiego, co konieczne, aby

obydwie części Mszy św. przebiegły właściwie i z odpowiednią godnością. To właśnie lektorzy i akolici posiadają swoje własne zadania w liturgii a ministranci i odczytujący Słowo Boże podczas liturgii mają być ich pomocnikami. Oczywiście konkretne postanowienia dotyczące stałych lektorów czy akolitów są w gestii biskupów poszczególnych diecezji. W naszej parafii mamy jednego akolite stałego, wszyscy pozostali podający

Komunię św. są nadzwyczajnymi szafarzami Eucharystii i o przedłużenie ich posługi muszę prosić biskupa co dwa lata.

Oczywiście posługi lektora i akolity to nie tylko proklamacja Słowa Bożego i rozdawanie Komunii św. W przypadku lektora jest to także troska o to, by wszystko dotyczące Słowa Bożego było przed liturgią przygotowane, to jest także prowadzenie ludu Bożego komentarzami, szczególnie wtedy, kiedy liturgia

wykracza poza ramy codziennego standardu, ale także np. możliwość prowadzenia nabożeństwa domowego w wigilię pogrzebu czy samego pochówku na cmentarzu. Specyfiką posługi akolity jest poza podawaniem Komunii św. także roznoszenie Ciała Pańskiego chorym czy prowadzenie niektórych nabożeństw, łącznie z wystawieniem Najświętszego Sakramentu, ale bez błogosławieństwa eucharystycznego na koniec wystawienia.

Także wracając do tytułu naszych uwag, czy jest możliwy obraz kobiety w albie przy ołtarzu? Odpowiedź brzmi: tak, ponieważ dziś już posługi, które mogą sprawować w Kościele świeccy nie są rezerwowane tylko dla mężczyzn bądź kobiet, ale dostępne są dla wszystkich. Szczegółowe regulacje są jednak w gestii biskupów w ich diecezjach i proboszczów w ich parafiach. Zawsze jednak warto pamiętać, że liturgia Mszy św. jest współdziałaniem a nie teatrem jednego aktora (przy ołtarzu), w którym lud Boży jest tylko pasywnym widzem i słuchaczem.

Przemek

S kolárkem v kuchyni

Restaurace nefungují, hodně z nás je na home-office'u nebo zažívá bláznivé stavy, kdy jsou během dopoledne všichni doma, každý u své obrazovky. Každý, pokud to jde, ve své místnosti, mladí „jsou ve škole“, rodiče pracují a někteří se ještě snaží něčemu naučit i jiné děti, které se děsně nudí u distanční výuky a před kamerou vyvádějí různé divné věci a sem tam začnou třeba tukat tužkou na mikrofon, což způsobuje destrukci učitelových uší vyzbrojených sluchátky. Následně rychlý oběd a co ted', aby to bylo rychlé a dobré? Něco by se přece jen našlo. Příprava trvá 15 min. a není to jídlo, které by bylo u nás nějak populární. Přijměte pozvání do království těstovin, tedy do Itálie. Když tam nemůžeme odjet, tak si aspoň dopřejme kulinářskou výpravu.

Než se ale vydáme do kuchyně, bude pár slov na úvod. Nedávno mi někdo řekl, že: „z těch všech tvých receptů mám nejraději to povídání – recepty s příběhem...“ Bylo to asi před deseti lety, když mi někdo z mých přátel daroval k narozeninám společný, týdenní výlet do Říma, ale ne s cestovkou a organizovaně, prostě že si to uděláme po svém. Jelikož tenhle můj kámoš je cizími jazyky absolutně neposkvrněný a při tom je hodně komunikativní, o zábavu jsme měli postaráno. Hned na vídeňském letišti, během odbavení padla otázka: „To Rome?“ Odpověď zněla: „Ale já nejsem Rom...“ a tak to bylo celý týden. Seděli jsme v zahrádce nějakého bistra na Piazza del Colosseo a právě tam jsem poprvé jedl to, co chci dneska nabídnout. Mělo být spaghetti, vyslovujeme [spaghetti] tedy it. šňůrky a ne žádné „špagety“, obdobně jak Lamborghini, tedy [lamborgini] a ne žádné „lambordžini“... Spaghetti je ještě pochopitelné, ale co bylo napisané dál, tomu jsem už vůbec nerozuměl, a právě proto jsme to objednali a pak jsem slyšel výčitku, že jsem nikdy neřekl, že znám italštinu... Hmm, já se italsky nikdy nenaučil. Obecně řečeno vůči románských jazyků jsem nějak odolný, pokoušel jsem se o italštinu, velice intenzivně o francouzštinu, trochu ze srandy o španělštinu a pokaždé s velice mizivým výsledkem... ano, znám italské číslovky... do sta... a ještě pár pozdravů a tím moje italština začíná a končí. Holt tyto cizí jazyky mi jsou pořád cizí a asi tomu tak i zůstane, ale názvy italských populárních jídel jsou všeobecně známé, takže s objednávkou nebyl problém. Samozřejmě v Itálii najdeme nepřeberné množství různých typů omáček k různým typům těstovin a zajímavé je, že ty stejné omáčky se pokládají na pšeničnou placku a máme nepřeberné množství druhů italské pizzy. Vybavuje se mi tady jedna spagetteria v Milánu, na via Solferino, kde se servírují pouze těstoviny

spaghetti, ale nabízí k nim 112 (!!!) různých omáček. Najdeme tam spaghetti s citronem, pomerančem, se švestkami, rybízem, s růžemi nebo s tulipány, ale pozor na spaghetti s pomněnkami – zní tak delikátně a přitom je nemilosrdně dochucené česnekem a pepřem.

Apenninský poloostrov je pověstný nepřeberným množstvím různých těstovin, které se staly jistým symbolem Itálie. Nebudeme tady řešit, jaké jsou které typy těstovin, ale stojí za zmínku, že sušené těstoviny jsou vynálezem přístavních měst, kde byly připravovány jako proviant pro námořníky. Ve vnitrozemí spíše znali těstoviny čerstvé. Pokud chceme těstoviny sušené, tak hledejme ty, které jsou vyrobené z tvrdé pšenice durum, tedy semoliny. Když ji Italové importovali z Ruska, z oblasti kolem města Taganrog. Tento zdroj ale vyschnul po říjnové revoluci a následném velkém hladomoru, když ji Rusové místo posílání tvrdé pšenice do Itálie, sami snědli. V současné době se tvrdé pšenici nejlépe daří v Argentině, a právě odtud pochází většina tvrdé pšenice, ze které se v Itálii vyrábí sušené těstoviny. Z měkké pšenice, té, kterou známe z našich polí, se vyrábí čerstvé, nesušené těstoviny. Ty ale Italové nemají v oblibě a tvrdí, že se z nich tloustne. Naše závody mnohdy produkují sušené těstoviny z měkké pšenice, ale toto je prostě omyl. Je to prostě to, co by nemělo vůbec existovat, takže si při výběru těstovin dejme na to pozor. Další zajímavostí je volba: těstoviny vaječné nebo bez-vaječné? Správné rozhodnutí je tady dle toho, co nám vyhovuje. Tradičně se bezvaječné těstoviny vyrábějí na jihu Itálie, protože tam, livilm povětrnostních podmínek, slepice snášejí vajíčka pouze od jara do podzimu. V jihoitalské kuchyni jsou velice vzácná a v mnohých vesnicích na jihu vejce fungují jako neformální, ačkoli velice hodnotná měna, obdobně jako u nás slivo-koruny. V severní části Itálie slepice nesou jako o život, takže tam vejce funguje jako běžná strava a tím pádem tam jsou i vaječné těstoviny, v některých regionech i v množství 10 vajec na 1 kilo mouky – na jihu naprostě nemyslitelné! Ale to je právě Itálie, země rozmanitá, v podstatě jakási federace velice různých regionů, se svými tradicemi a zvyky a velice silným vědomím, že důležité je to mé, lokální a co se tam děje někde daleko v Římě, to je jim celkem ukradeno.

Dost povídání, je čas na recept, kterého realizace bude asi kratší než přečtení výše uvedeného textu. Nabízíme dnes **Spaghetti** (pamatujme: spaghetti nikoli špagety) **aglio e olio**, tedy s česnekem a olivovým olejem – ale nejen.

Potřebujeme:

- 500 g těstovin Spaghetti – z tvrdé pšenice durum, neboli semoliny;
- 150 ml dobrého olivového oleje;
- 2 – 3 větší stroužky česneku;
- půl svazku petrželové natě;
- sůl;
- 150 g tvrdého, italského sýru;
- můžeme přidat 2 nebo 3 chilli papričky, dle vlastního gusta.

Vzhledem k tomu, že jde o velice jednoduché a rychlé jídlo, začínáme vařením

těstovin. Ideální stav je tehdy, když těstoviny vhodíme do vody v množství 1 litr vody na 100 g těstovin. Voda musí být osolená a prý má být tak slaná, jak Jadran, tedy 38‰. 1-2 min vaříme těstoviny pod pokličkou, pak bezpodmínečně pokličku díváme pryč, aby nám těstoviny s vodou neutekly z hrnce. Když se naše těstoviny vaří, rychle drobně nasekáme česnek, petrželovou natě a příp. chilli papričky. Pamatujme tady, že většina ostrosti papriček se skrývá v semínkách, takže pikantnost jídla regulujeme tím, zda semínka ponecháme nebo nikoli. Pak do široké, obsáhlé pánev dáme olivový olej. Do studeného oleje dáme nasekaný česnek a nadrobno nařezané chilli papričky a polovinu nasekané petrželové natě. Pozvolna to všechno ohříváme, olivový olej musí být skoro vroucí, ale česnek se v něm nesmí smažit.

Ted' je čas k rychlému nastrouhání tvrdého italského sýru, ačkoli to můžeme udělat dřív, než začneme vařit nebo koupit rovnou sýr už nastrouhaný. Jsou tři typy italského sýru, který je pro toto jídlo vhodný.

Pecorino Romano – tvrdý sýr z ovčího mléka, chuť lehce pikantní. Vyráběný je v okolí Říma, ale možné je také použití jiných lokálních verzí, vždy jde o Pecorino;

Parmigiano Reggiano – pravý parmezán vyráběný v regionu Emilia-Romania, dozrává v solance, vyráběný výlučně z mléka krav italské odrůdy Reggiana;

Grana Padano – tvrdý sýr vyráběný z kravského mléka v Pádanské nížině, asi o 1/3 levnější varianta hodně podobná Parmiggiano Reggiano.

Když už nám olivový olej skoro vře a těstoviny jsou skoro uvařené, přilejeme dvě lžíce vody z těstovin do oleje. Těstoviny scedíme a následně je vhodíme do pánev s olejem a přidáme zbytek nasekané petrželové natě, pořádně promícháme těstoviny s olejem a servírujeme. Už na talíři posypeme spaghetti aglio e olio nastrouhaným sýrem. Buon Apetito! – Dobrou chut'!

Stojí tady za zmínku osoba Gennara Spadaccinioho, majordoma krále Ferdinanda II. Bourbona, který v Neapoli, rodiště spaghetti, v 30. letech 19. stol., vymyslel čtyřzubou vidličku s dlouhými, tenkými zuby, protože doposud používaná třizubá vidlička byla pro spaghetti nepohodlná a v podstatě nepoužitelná.

Przemek

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

01.02.2021-07.03.2021

(stav ke dni: 28.01.2021)

po 01.02.	8:00 Pl	Za + Jindřicha Bednářa
út 02.02.	8:00 Cz	Za + Annu Pallovou, manžela, syna, rodiče z obou stran a za žijící rodinu do ochrany Boží, s prosbou o přímluvu Panny Marie
	17:00 Pl	Za rodzinę dzieci przygotowujących się do Pierwszej Komunii
	18:00 Cz	Za rodiny dětí, které se připravují na 1. svaté přijímání
st 03.02.	17:00 Cz	Za + Marii Szajterovou, jejího manžela Adolfa, syny Aloise, Antonína a Boleslava, za snachu Vilmu, vnuka Stanislava, za rodinu Szustrovou a rodiče z obou stran
čt 04.02.	8:00 Cz	Za ochranu lidského života od početí do přirozené smrti
	17:00 Pl	Za + Evžena Pukowca, žonę Emilię i rodziców
pá 05.02.	8:00 Pl	Za + Beatę Siudową (25.roczn.+), za dziadków z obu stron oraz za całą żyjącą rodzinę
	17:00 Cz	Na poděkování Bohu za přijatá dobrodiny, s prosbou o Boží pomoc pro rodiny, za + rodiče a za zdrowí, obrácení, kněze a za mír
so 06.02.	8:00 Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	17:00 Pl	Za + Stanisława Szebestę (2. rocznica +) i za jego + ojca Ericha i matkę Annę
ne 07.02.	7:30 Pl	Za + Henryka i Hertę Biniów, rodiców z obu stron oraz za żyjących z rodziną Szebestów i Cechłów, powierzając ich do Opatrzności Bożej
	9:00 Cz	Za + rodiče Annu a Viliama Dekanovy, s prosbou o Boží požehnání, dar zdraví duše a těla pro celou žijící rodinu
	10:30 Cz	Za + Annu Kucharcíkovou, + rodiny z obou stran a za žijící členy rodiny do ochrany Boží
	18:45 Cz	Za naše farní společenství
po 08.02.	8:00 Pl	Za + Karola Syrka, żyjącą i + rodzinę Syrków
út 09.02.	8:00 Cz	
st 10.02.	17:00 Cz	Za + z rodiną Sladkých, za + Jarmilu Rolencovou a za + z celé její rodiny
čt 11.02.	8:00 Cz	Děkovná za 50 let společného života, s prosbou o ochranu Boží
	17:00 Pl	Za + Franciszka Glińskiego, rodiców z obu stron, za dusze opuszczone oraz za żyjących z rodziną Glińskich i Wróblewskich
pá 12.02.	8:00 Pl	Za żyjących i + członków wspólnoty Zygego Różańca
	17:00 Cz	Za żyjące i + członków rodiny Bromnikové
so 13.02.	8:00 Cz	Za + Pavlínu Šobichovou, Josefu Formandlovou, Miloslava Formandla ml. a st., Annu Kulíkovou, Anežku Schubertovou a za ostatní + z rodiny
	17:00 Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
ne 14.02.	7:30 Pl	Za + Erwina Krucinę, rodiców z obu stron, Alberta Sedlačka i dusze w czystcu cierpiące
	9:00 Cz	Za + P. Stanisława Jochymka (nedož.83)
	10:30 Pl	Za + Brunona Pieczkę (5.roczn.+), za rodiców z obu stron, za + z rodziną Pieczków, Tomiców, Michalskich oraz za żyjących członków rodzin, z prośbą o Boże błogosławieństwo
	18:45 Cz	Za + rodiče Marii a Vladislava Kunzovy a celou žijící rodinu do ochrany Boží a Panny Marie
po 15.02.	8:00 Pl	Za + Helenę Oravcovą oraz żyjących członków rodziny
út 16.02.	8:00 Cz	
st 17.02.	7:00 Cz	
	8:00 Pl	
	17:00 Cz	
	18:00 Pl	Za Milana Kremera i jego rodzinę
čt 18.02.	8:00 Cz	
	17:00 Pl	
pá 19.02.	8:00 Pl	
	17:00 Cz	
so 20.02.	8:00 Cz	
	17:00 Pl	Za naszą wspólnotę parafialną

ne 21.02.	7:30 Pl	Za + Amalię Waschkową (25.roczn.+), niedož.100), z prošbou o Božou opiekou rodzin Waschek i Žídek
	9:00 Cz	Za + rodiče Aloise a Žofii Janoschcovy, + sourozence Vladku, Rudolfa a Annu a do ochrany Boží za žijící rodinu Janoschcovou
	10:30 Cz	Za + Hildegardu Wierzgoňovou (10.výr.+), sestru Danku a rodiče Annu a Leopolda Bulawovy
	18:45 Cz	Za + Zuzanu a Brunu Michalikovy, rodiče z obou stran, sestru Alinu Wierbovou a za žijící sestry Evu a Magdu, její rodinu, za rodinu Kolkovou a Cieslarovou a za duše v očistci
po 22.02.	8:00 Pl	
út 23.02.	8:00 Cz	Za nová kněžská a řeholní povolání a vytrvalost na této životní cestě
st 24.02.	17:00 Cz	Za + Jiřinu Košářovou (5.výr.+), za + manžela a za žijící rodinu do ochrany Boží
čt 25.02.	8:00 Cz	Za + rodiče Josefa a Alžbětu Šamajovy a za + sestru Evu Molekovou
	17:00 Pl	Za + Walerię Sikorową, męża i za dusze opuszczone
pá 26.02.	8:00 Pl	Za + Franciszka Bijoka
	17:00 Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
so 27.02.	8:00 Cz	
	17:00 Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
ne 28.02.	7:30 Pl	Za Tadeusza Michnika, rodziców, brata Brunona, Julianę i Konrada Rudol, Katarzynę Wolny i dusze w czyścu cierpiące
	9:00 Cz	Za + Annu a Vendelinu Volfovou, + Anastazii a Josefa Pukowiecovy, + rodiče, s prosbou o Boží požehnání a pomoc Panny Marie pro žijící členy rodiny
	10:30 Pl	Za + Rudka Wawrzyczka, za żyjących i + członków rodziny Wawrzyczek oraz za + rodziców Sikorów
	18:45 Cz	Za + maminku Evu Undasovou, śvägrovou Magdu, prarodiče z obou stran, Witolda a Alinu Wierbovy, za žijící rodinu Undasovou a Wierbovou a za duše v očistci
po 01.03.	8:00 Pl	Za + Julię Chyrowską, męża, rodzeństwo, za rodzinę Chyrowską, Kolkową i dusze opuszczone
út 02.03.	8:00 Cz	Za + Marii Gilovou, manžela Josefa a za syna Miroslava, s prosbou o Boží požehnání pro žijící rodinu
st 03.03.	17:00 Cz	
čt 04.03.	8:00 Cz	Za kněze naší farnosti, s prosbou o Božou požehnání a přímluvu Panny Marie a za kněžská a řeholní povolání
	17:00 Pl	O poszanowanie życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci
pá 05.03.	8:00 Pl	
	17:00 Cz	Za + Leopolda Marcola, manželku Hermínu a rodinu
so 06.03.	8:00 Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	17:00 Pl	Za rodzinę Suchanków i Kutnarów oraz za + Frydkę
ne 07.03.	7:30 Pl	Za + Ernesta Brodę, córkę Wandę, brata Wilhelma, za rodziców z obu stron i z prošbą o zdrowie dla żyjącej rodziny
	9:00 Cz	Za + Arnošťku Wójcikovou (nedož.100), za + manžela Karla, za + rodinu Špandlovou a Wójcikovou a za + Milana Gila
	10:30 Cz	Za + Annu Juránkovou, manžela, syny, rodiče z obou stran, az duše v očistci a za živou rodinu s prosbou o dar víry, Boží požehnání a pomoc PM
	18:45 Cz	Za naše farní společenství

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

**Zapsat úmysl na „volné mše“ je možné
v úředních hodinách ve farní kanceláři!**
(výjimka: úmysly v právě probíhajícím týdnu lze zapsat v sakristii)

Celodenní adorace NSO:

Každý čtvrtok – začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunku k Božímu Milosrdenství (cz), ukončení vedené, v 16:30 společnou modlitbou Korunku k Božímu Milosrdenství (pl) a svátostným požehnáním.

První pátek v měsíci:

05.02. a 05.03. – mše svatá v 8:00 (pl) a 17:00 (cz). Eucharistická pobožnost s modlitbou Litáňí k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním bezprostředně po každé mši svaté.

Návštěvy nemocných:

pátek 05.02. a 05.03. dopoledne (zhruba od 9:00)

Liturgický kalendář:

úterý 02.02. – svátek Uvedení Páně do chrámu

8:00 (cz), 17:00 (pl), 18:00 (cz)

**středa 03.02. – památka sv. Blažeje, biskupa
a mučedníka**

**pátek 05.02. – památka sv. Agáty,
panny a mučednice**

**sobota 06.02. – památka sv. Pavla Mikih
a druhů, mučedníků**

čtvrtek 11.02. – památka Panny Marie Lurdské

**středa 17.02. – Popeleční štředa
den přísného postu**

7:00 (cz), 8:00 (pl), 17:00 (cz), 18:00 (pl)

**pondělí 22.02. – svátek Stolce svatého
apoštola Petra**

8:00 (pl)

V úterý 2. února budeme prožívat svátek **Uvedení Páně do chrámu**. Během všech mší budou požehnány svíce, tzv. hromničky, které si přinesete.

Ve středu 3. února bude na mše svaté možné přijmout **svatoblažejské požehnání**. Vzhledem k trvající pandemii však bude uděleno hromadně.

Ve čtvrtek 11. února budeme prožívat památku **Panny Marie Lurdské**, tedy Světo-vý den nemocných. Mše svaté budou v 8:00 (cz) a 17:00 (pl). Po mších bude udělována svátost pomazání nemocných.

Ve středu 17. února budeme prožívat **Popeleční středu**, kterou vstoupíme do doby postní. Tento den budou čtyři mše svaté s udílením popelce (viz Liturgický kalendář). Pamatujme, že Popeleční středa je **dnem přísného pustu**, což znamená, že všichni starší 14 let mají povinnost zdržet se masitých pokrmů a pro osoby od 18 do 60 let je navíc povinný půst újmy (dovolené je pouze jedno jídlo do sytosti a dvě jídla lehká). Doporučujeme, aby rodiče své děti také vedly k zachování pustu, i když nejsou vázány postní povinností.

Popelec v koronavirově době

Kongregace pro bohoslužbu a svátosti vydala nótu o udělování popelce v době pandemie. Podle dokumentu datovaného dnem 12. ledna 2021 a podepsaného prefektem kongregace, kardinálem Robertem Sarahem, a jejím sekretárem, arcibiskupem Arthurem Roche, se kněz po požehnání popela a pokropení svěcenou vodou obrátí ke shromáždění a vyšloví formuli uvedenou v římském misálu: „Obrat' se a věrte v evangeliu“ anebo „Pomni, že prach jsi a v prach se obrátis.“

Samotný obřad popelce má probíhat za obvyklých hygienických opatření (rouška a vydezinfikované ruce). **Kněz však neopakuje uvedená slova u každého, kdo přistoupí, nýbrž mlčky nechá spočinout popel na hlavy účastníků kajícího ritu.**

Zdroj: Vatican News

POSTNÍ NEDĚLE

Postní neděle mají názvy na základě prvních slov antifon ke mši svaté:

1. neděle postní – Invocabit – 21. února 2021

Invocavit me et ego exaudiam eum

(Vyslyším ho, až mě bude vzývat, budu při něm v tísni, zachráním ho a oslavím, nasytím ho dlouhým věkem. - Žl 91,15-16)

2. neděle postní – Reminiscere – 28. února 2021

Reminiscere miserationum tuarum, Domine

(Rozpomeň se, Bože, na své slitování, na své milosrdenství, které trvá věčně. At' nad námi nejásají naši nepřátelé; vysvobod' nás ze všech našich tísní! - Žl 25,6.2.22)

3. neděle postní – Oculi – 7. března 2021

Oculi mei semper ad Dominum

(Stále upírám oči na Hospodina, vždyť on mé nohy vysvobodí z léčky. Obrat' se ke mně a smiluj se nade mnou, vždyť já jsem tak sám a tak ubohý! - Žl 25,15-16)

4. neděle postní – Laetare – 14. března 2021

Laetare Jerusalem

(Vesel se, Jeruzaléme! Jásejte nad ním všichni, kdo ho milujete. Zajásejte, neboť váš zármutek se promění v radost a budete nasyceni ze zdroje útěchy. Iz 66,10-11)

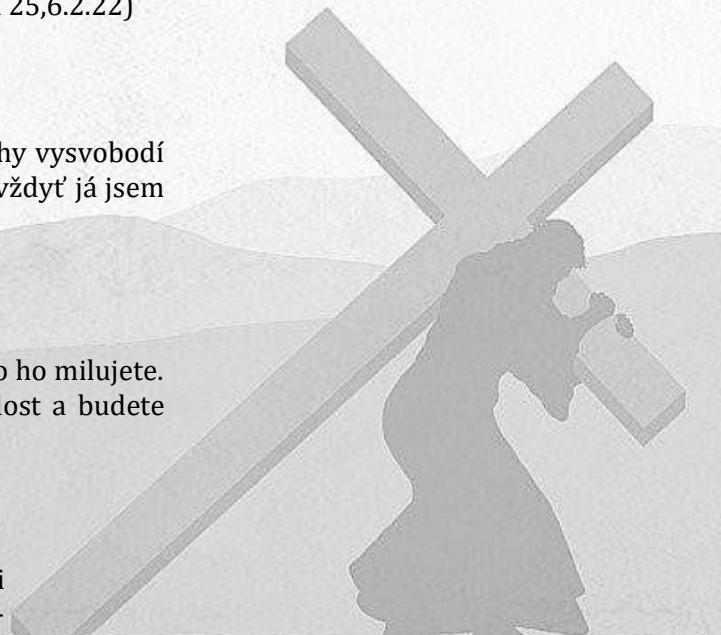
5. neděle postní – Judica – 21. března 2021

Judica me Deus

(Bože, zjednej mi právo, a ujmi se mé pře proti bezbožnému lidu, zbav mě člověka lstitivého a zločinného! Vždyť ty jsi, Bože, má síla. – Žl 43,1-2)

6. neděle postní (Květná) – In Palmis

– 28. března 2021

Vzhledem k neustále se měnící epidemiologické situaci prosíme, sledujte aktuální informace v ohláškách, na farním Facebooku a webových stránkách.

Vánoční
výzdoba

ve
farním
kostele